RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.633 van 16 oktober 2002
in de zaak A.85.409/XIV-10.161.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. GROUWELS,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
A. Lacomblélaan 59/61 bus 5

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 6 augustus 1980 en van Sri Lankaanse nationaliteit, op 28 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 april 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op het arrest nr. 89.442 van 31 augustus 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 25 september 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VANDERHEYDEN die, loco Advocaat M. GROUWELS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat C. DECORDIER die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 15 april 1999 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 16 april 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 april 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Betrokkene werd verhoord op 22 april 1999 in het Transitcentum 127, bijgestaan door een tolk, die de taal Tamil machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. Van Rossem.
> Betrokkene, die beweert de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Jaffna. In februari 1994 zou betrokkenes broer lid zijn geworden van 'L.T.T.E.' ('Liberation Tigers for Tamil Eelam), nadat zijn moeder in een aanval van het leger zou zijn gedood. Betrokkene zelf zou in de loop van 1997 driemaal door het leger zijn opgepakt en gedurende enkele dagen zijn vastgehouden teneinde hem te overtuigen zich bij het leger aan te sluiten. Hij zou telkens na tussenkomst van zijn vader zijn vrijgelaten. Op 10 oktober 1998 zou betrokkene

door het leger zijn gearresteerd omwille van zijn broers betrokkenheid bij het 'L.T.T.E.'. Hij zou in verschillende kampen zijn vastgehouden en uiteindelijk op 5 maart 1999 zijn vrijgelaten nadat zijn vader 50.000 roepies smeergeld zou hebben betaald en nadat hij er zich toe zou hebben verbonden zijn broer binnen de twee weken bij het leger aan te geven. Na zijn vrijlating zou betrokkene via zijn vader hebben vernomen dat zijn broer reeds zou zijn overleden, waarop zijn vader zou hebben besloten dat betrokkene het land diende te verlaten. Samen met zijn vader zou betrokkene op 10 maart 1999 naar Colombo zijn vertrokken, waar de nodige contacten met de agent zouden zijn gelegd om zijn vertrek naar het buitenland te organiseren. Tijdens zijn verblijf in Colombo, op 15 maart 1999, zou het huis waar betrokkene verbleef nog door het leger zijn onderzocht. Betrokkene zou niet zijn opgepakt omdat het leger werd omgekocht. Op 20 maart 1999 zou betrokkene uit Sri Lanka zijn vertrokken om op 15 april 1999 in België aan te komen.

Er dient vastgesteld te worden dat het relaas van betrokkene niet wars van tegenstrijdigheden is waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij uit Colombo is vertrokken met zijn eigen paspoort en pas in een derde land een vals paspoort gebruikte. Tijdens het interview in dringend beroep daarentegen ontkende betrokkene ooit zijn eigen paspoort te hebben gehad of dit te hebben gebruikt bij zijn vertrek uit Sri Lanka. Bovendien verklaarde betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de loop van 1997 tot driemaal toe werd gevraagd tot het leger toe te treden. In het interview in dringend beroep daarentegen verklaarde betrokkene dat hij driemaal werd opgepakt door het leger in de loop van 1997, telkens voor enkele dagen werd vastgehouden, daarbij heel slecht werd behandeld en werd vrijgelaten door tussenkomst van zijn vader. Tenslotte maakte betrokkene tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van enig probleem in Colombo, terwijl hij tijdens het interview in dringend beroep verhaalt over een bomontploffing in een bushalte waarna het leger bij betrokkene een huiszoeking verrichte waardoor hij riskeerde te worden opgepakt.

Dergelijke tegenstrijdigheden zijn dusdanig flagrant dat ze betrokkenes relaas in een bedrieglijk daglicht stellen. In deze context vermag het door betrokkene neergelegde medisch attest dd. 23 april 1999 de appreciatie van zijn asielaanvraag niet om te buigen. Dit attest maakt overigens geen onomstotelijk bewijs uit van het oorzakelijk verband tussen de medische voorstellingen en betrokkenes vluchtrelaas.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal verder beschikt (Ambtsrapport van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, dd. 6 november 1998), blijkt bovendien dat betrokkene, voor zover enig geloof aan zijn relaas kan worden gehecht, perfect in de mogelijkheid was de voorhanden zijnde rechtsmiddelen aan te wenden om zijn vrijlating te bewerkstelligen. Het rechtssysteem in Sri Lanka is gebaseerd op het Britse recht en is dienovereenkomstig omkleed met voldoende waarborgen voor een (on)eerlijke en rechtvaardige behandeling (verslag Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in Sri Lanka, oktober 1998). Op de toepassing van de regels over detentie wordt bovendien toezicht gehouden door de 'Human Rights Commission of Sri Lanka', die ten allen tijde kan tussenkomen bij onrechtmatige detenties.

Uit het relaas van betrokkene blijkt dat hij nooit voor een magistraat of rechtbank is moeten verschijnen en dat hij nooit enig document heeft ontvangen waaruit zijn detentie blijkt ('detention order'). Dergelijke afwijkingen van de normale rechtsgang doen nog meer twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van betrokkenes vluchtrelaas.

Er kunnen bovendien ernstige vragen worden gesteld bij het relaas van betrokkene over zijn reis vanuit het Noorden (Trincomalee) naar Colombo. Het is volstrekt ongerijmd in de huidige Sri Lankaanse context dat de aanwezige checkpoints (in totaal zes) allen kunnen omzeild worden door zich te verstoppen in een vrachtwagen en door de aanwezige soldaten om te kopen, zoals betrokkene beweerde in zijn interview in dringend beroep. Gezien de huidige conflictsituatie, wordt aan elke checkpoint een herhaaldelijke en nauwgezette controle uitgevoerd.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat betrokkene niet in het bezit was van enig reis- of identiteitsdocument, zodat betrokkenes reisweg noch zijn identiteit kunnen gecontroleerd worden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem de toegang tot het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de weigering tot toegang besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 april 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Overwegende (dat bij) een aanbeveling van het UNHCR dient opgemerkt te worden dat bij gedwongen terugleiding van betrokkene naar Sri Lanka, hij voorzien dient te worden van geldige reisdocumenten.
(...).".

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat er "op het eerste (ge)zicht meer dan 60 dagen verstreken (zijn) tussen de bestreden beslissing en de inleiding van de vordering", zonder deze exceptie te onderbouwen; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen, aangezien de kennisgeving van de bestreden beslissing dateert van 28 april 1999 en het aangetekend verzoekschrift tot nietigverklaring op 28 juni 1999 werd ingediend, wat tijdig is, gelet op de overgangsbepaling vervat in artikel 43, 1/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de exceptie wordt verworpen;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat de tweede verwerende partij uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze exceptie ter terechtzitting, zodat deze exceptie niet wordt onderzocht;

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing het gevolg zou zijn van een onzorgvuldige behandeling van zijn asielaanvraag en in een tweede middel dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht zou schenden; dat verzoeker aanvoert dat zijn asielaanvraag onzorgvuldig werd behandeld, omdat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de behandeling van zijn asielaanvraag geen rekening heeft gehouden met de algemene toestand in zijn land van herkomst en met het medisch attest dat hij heeft voorgelegd; dat de Commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing bovendien zou steunen op tegenstrijdigheden die het gevolg zijn van vertaalproblemen; dat tenslotte de bestreden beslissing de motiveringsplicht zou schenden, doordat de Commissaris-generaal zich steunt op een rapport van de Ambassade van Nederland en niet motiveert waarom het voorgelegde medisch attest niet in overweging werd genomen;

3.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van verzoeker aangetast zijn door tegenstrijdigheden, of omdat ze verward of onsamenhangend zijn of omdat de asielaanvraag gesteund is op valse verklaringen of op niet authentieke documenten; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat er tegenstrijdigheden zijn tussen de verklaringen van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat deze tegenstrijdigheden betrekking hebben op de feiten die de directe aanleiding zijn geweest voor zijn vlucht uit Sri Lanka; dat de bestreden beslissing gebaseerd is op de volgende motieven:

- tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij uit Colombo is vertrokken met zijn eigen paspoort en pas in een derde land een vals paspoort gebruikte, terwijl hij tijdens het interview in dringend beroep daarentegen ontkende ooit zijn eigen paspoort te hebben gehad of dit te hebben gebruikt bij zijn vertrek uit Sri Lanka;
- bovendien verklaarde verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de loop van 1997 tot driemaal toe werd gevraagd tot het leger toe te treden, terwijl hij in dringend beroep daarentegen verklaarde dat hij driemaal werd opgepakt door het leger in de loop van 1997, telkens voor enkele dagen werd vastgehouden, daarbij heel slecht werd behandeld en werd vrijgelaten door tussenkomst van zijn vader;
- tenslotte maakte verzoeker tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van enig probleem in Colombo, terwijl hij tijdens het interview in dringend beroep verhaalt over een bomontploffing in een bushalte waarna het leger bij verzoeker een huiszoeking verrichte waardoor hij riskeerde te worden opgepakt;
- in deze context vermag het door verzoeker neergelegde medisch attest d.d. 23 april 1999 de appreciatie van zijn asielaanvraag niet om te buigen, vermits dit attest geen onomstotelijk bewijs uitmaakt van het oorzakelijk verband tussen de medische voorstellingen en verzoekers vluchtrelaas;
- uit informatie waarover het Commissariaat-generaal verder beschikt (Ambtsrapport van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, dd. 6 november 1998), blijkt bovendien dat verzoeker, voor zover enig geloof aan zijn relaas kan worden gehecht, perfect in de mogelijkheid was de voorhanden zijnde rechtsmiddelen aan te wenden om zijn vrijlating te bewerkstelligen. Het rechtssysteem in Sri Lanka is gebaseerd op het Britse recht en is dienovereenkomstig omkleed met voldoende waarborgen voor een eerlijke en rechtvaardige behandeling (verslag Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in Sri Lanka, oktober 1998). Op de toepassing van de regels over detentie wordt bovendien toezicht gehouden door de 'Human Rights Commission of Sri Lanka', die ten allen tijde kan tussenkomen bij onrechtmatige detenties;

- uit het relaas van verzoeker blijkt dat hij nooit voor een magistraat of rechtbank is moeten verschijnen en dat hij nooit enig document heeft ontvangen waaruit zijn detentie blijkt ('detention order'). Dergelijke afwijkingen van de normale rechtsgang doen nog meer twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas;
- er kunnen bovendien ernstige vragen worden gesteld bij het relaas van verzoeker over zijn reis vanuit het Noorden (Trincomalee) naar Colombo. Het is volstrekt ongerijmd in de huidige Sri Lankaanse context dat de aanwezige checkpoints (in totaal zes) allen kunnen omzeild worden door zich te verstoppen in een vrachtwagen en door de aanwezige soldaten om te kopen, zoals verzoeker beweerde in zijn interview in dringend beroep. Gezien de huidige conflictsituatie, wordt aan elke checkpoint een herhaalde en nauwgezette controle uitgevoerd;

3.3. Overwegende dat uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat in een eerste deel de feiten, die resulteren uit de neerslag van de verklaringen van verzoeker tijdens zijn verhoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, nauwkeurig worden weergegeven; dat in een tweede deel de verklaringen van verzoeker op objectieve wijze worden onderzocht in de globale context van zijn asielaanvraag; dat voor zijn onderzoek de Commissaris-generaal onder meer een beroep heeft gedaan op informatie waarover hij beschikt, met name een ambtsrapport van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 november 1998 en een verslag van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in Sri Lanka van oktober 1998; dat dit zorgvuldig onderzoek de Commissaris-generaal ertoe gebracht heeft te besluiten dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk is; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in de loop van zijn asielprocedure tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd en dit om de motieven vermeld in de bestreden beslissing; dat met betrekking tot het document waarmee verzoeker reisde, uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij met zijn eigen paspoort uit Sri Lanka gevlucht was, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde nooit een eigen paspoort te hebben gehad; dat verzoekers verklaring als zou hij van bij de aanvang verklaard hebben dat hij reisde met een paspoort dat hij via de reisagent heeft bekomen, aldus niet strookt met de gegevens van het administratief dossier; dat de door verzoeker aangehaalde vertaalproblemen niet kunnen worden weerhouden ter verklaring van de tegenstrijdige verklaringen, gelet op wat onder punt 3.4 wordt overwogen; dat verzoeker met betrekking tot de aanhoudingen door het leger op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel vermeldde dat hij door het Sri Lankaanse leger werd gevraagd zich bij hen aan te sluiten, terwijl hij op het Commissariaat-generaal beweerde driemaal te zijn aangehouden door het leger en bij die gelegenheden te zijn gefolterd; dat verzoeker deze tegenstrijdigheid niet weerlegt; dat verzoeker met betrekking tot het door hem voorgelegde doktersattest, dat duidelijk zou aantonen dat hij ernstige verwondingen heeft opgelopen, opwerpt dat er een bijkomende medische expertise nodig is om het oorzakelijk verband tussen de opgelopen letsels en de folteringen vast te stellen; dat uit de bestreden

beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal het doktersattest heeft betrokken bij zijn besluitvorming, en in redelijkheid kon oordelen dat het geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden; dat een bijkomende medische expertise overbodig is;

3.4. Overwegende dat verzoeker in de uiteenzetting van de twee middelen de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen wijt aan het feit dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens zijn verhoor; dat de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen betrekking hebben op verzoekers reisdocumenten, op arrestaties door het leger en op zijn problemen in Colombo; dat uit de samenlezing van het verhoorverslag van verzoekers verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken en de notities genomen tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal, blijkt dat de door de Commissaris-generaal in de bevestigende beslissing vermelde tegenstrijdigheden, steun vinden in het administratief dossier; dat de stelling van verzoeker dat voornoemde tegenstrijdigheden ontstaan zijn door vertaal-problemen niet is bewezen; dat uit geen van beide verhoorverslagen blijkt dat verzoeker enig voorbehoud heeft gemaakt met betrekking tot deze verhoren; dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk die de Tamil-taal machtig was; dat verzoeker vóór het indienen van zijn verzoek tot nietigverklaring nooit melding heeft gemaakt van eventuele vertaalproblemen; dat derhalve hieruit kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal in redelijkheid zijn bevestigende beslissing kon steunen op voornoemde motieven;

3.5. Overwegende dat bepaalde van verzoekers verklaringen door de Commissaris-generaal als ongeloofwaardig werden bestempeld; dat deze ongeloofwaardige verklaringen betrekking hebben op verzoekers detentie en vrijlating en op zijn reis naar Colombo; dat het om ernstige tegenstrijdigheden gaat, die betrekking hebben op feiten die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zijn geweest, en die derhalve de kern van zijn asielrelaas raken; dat uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal verzoekers verklaringen aan een diepgaand onderzoek heeft onderworpen, aangezien hij voor zijn onderzoek onder meer een beroep heeft gedaan op objectieve informatie, met name een ambtsrapport van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 november 1998 en een verslag van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken over de situatie in Sri Lanka van oktober 1998; dat de Commissaris-generaal zijn bevindingen uitgebreid weergeeft in de bestreden beslissing; dat verzoeker tracht de door de Commissaris-generaal gedane vaststellingen te ontkrachten door te verwijzen naar een aantal documenten, gevoegd in bijlage bij het verzoekschrift, met name een rapport van het Tamil Center for Human Rights, een uittreksel uit de Sri Lankaanse wetgeving in verband met de bestrijding van terrorisme en een uittreksel uit het rapport van Mr. BACRE WALY NDIAYE; dat evenwel voornoemde documenten van algemene aard zijn; dat deze documenten geen concrete gegevens aanbrengen omtrent de persoonlijke situatie van verzoeker, zodat voornoemde documenten geen afbreuk doen aan de door de Commissaris-generaal gedane vaststellingen; dat uit de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal het geheel van verzoekers

verklaringen zorgvuldig heeft onderzocht; dat het oordeel van de Commissaris-generaal niet kennelijk onredelijk is, gelet op de feitelijke gegevens van het dossier;

3.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de bestreden beslissing genomen is in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing kan dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat de twee middelen van verzoeker niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**